

andra ord att den lättnad i sambeskattningen som skulle kunna åstadkommas, skall tas igen genom ökade bördor på sådana skattskyldiga som icke drabbas av sambeskattningens orättvisor, t. ex. ensamstående eller eventuellt av sådana kategorier sambeskattade, som skulle anses kunna bli föremål för en hårdare beskattning, t. ex. sambeskattade utan minderåriga barn. Vi kan för vår del inte biträda en sådan uppfattning. Inkomstskatten är f. n. så hård att det inte för någon grupp kan vara motiverat att göra den ännu hårdare. Detta gäller inte minst de ensamstående.

Riktlinjerna för revisionen av sambeskattningsreglerna bör enligt vår mening vara sådana utarbetade regler, att sambeskattningens nuvarande orättvisor i allt väsentligt undanröjes, och att detta icke sker till priset av en direkt skärpt beskattning för någon annan grupp. Utrymme för den avsedda sambeskattningsreformen bör kunna skapas genom besparingar i statsutgifterna. Men denna uppgift bör rimligen inte åläggas sambeskattningsrevisionen utan lösas i annan ordning.

Med hänvisning till det anförda får vi föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att pågående översyn av reglerna rörande förvärvsavdraget m. m. skall bedrivas med sikte på att i en väsentlig omfattning undanröja de gällande sambeskattningsreglernas orättvisor, utan att någon skärpning av inkomstskatten för någon grupp i samband härmed företages.

Stockholm den 3 juli 1958

Ruth Hamrin-Thorell

Ingrid Gärde Widemar

Nr B 177

Av herr Svärd och herr Hanson, Per-Olof, om förslag till 1959 års riksdag angående vissa ändrade regler för avskrivning å fartyg vid beskattningen.

(Lika lydande med motion nr B 226 i Andra kammaren)

Stockholm den 3 juli 1958

G. Svärd

Per-Olof Hanson